DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1971 r. — Nr 1 — Poz. 1—5

TREŚĆ:

1.

ZARZĄDZENIE NR 6 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 22 stycznia 1971 r.

w sprawie organizacji kontroli jakości w przedsiębiorstwach przemysłowych i budowlano-montażowych

(znak: MB4-JM/55)

Na podstawie § 9 uchwały nr 122 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1970 r. w sprawie zasad organizacji kontroli jakości w przedsiębiorstwach przemysłowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 222), oraz w celu zapewnienia warunków dalszej poprawy jakości produkcji budowlano-montażowej zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Kontrola jakości w przedsiębiorstwach przemysłowych

§ 1. Dyrektorzy zjednoczeń przemysłowych, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zapewnią wprowadzenie w zgrupowanych w tych zjednoczeniach przedsiębiorstwach przemysłowych służb kontroli jakości w formie wyodrębnionych komórek organizacyjnych, a w szczególności:

1) spowodują przekształcenie działającej dotychczas w przedsiębiorstwach kontroli technicznej w kontrolę jakości wraz z dostosowaniem jej organizacji i zakresu działania do postanowień uchwały nr 122 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1970 r. w sprawie zasad organizacji kontroli jakości w przedsiębiorstwach przemysłowych, zwanej dalej „uchwałą" oraz załączonych do niej wytycznych w terminie do dnia 1 marca 1971 r.,

2) opracują wytyczne branżowe w sprawie organizacji kontroli jakości w przedsiębiorstwach, dostosowując przepisy uchwały oraz załączonych do niej wytycznych do warunków organizacyjno-technicznych przedsiębiorstw i specyfiki branży w terminie do dnia 1 marca 1971 r.,

3) udzielą pomocy przedsiębiorstwom w wprowadzaniu w życie wytycznych, o których mowa w pkt 2.

§ 2. Dyrektorzy Instytutów: Techniki Budowlanej, Przemysłu Szkła i Ceramiki oraz Organizacji i Mechanizacji Budownictwa zapewnią, w oparciu o przepisy o zasadach i trybie wydawania zleceń oraz zawierania umów o prace badawcze, pomoc przedsiębiorstwom przemysłowym w rozwiązywaniu zagadnień związanych z poprawą jakości produkcji.

§ 3. Dyrektorzy zjednoczeń określonych w § 1 zapewnią wprowadzenie do planów prac naukowo-badawczych i doświadczalno-wdrożeniowych podległych jednostek naukowo-badawczych, doświadczalnych i konstrukcyjno-projektowych, tematyki związanej z poprawą i podniesieniem poziomu jakości produkcji wyrobów poszczególnych przedsiębiorstw przemysłowych.

§ 4. Dyrektorzy zjednoczeń określonych w § 1 zapewnią, w ramach posiadanych środków, odpowiednie warunki do realizacji w centralach zjednoczeń zadań wynikających z postanowień uchwały.

§ 5. 1. Ustalenia zawarte w niniejszym zarządzeniu mają odpowiednie zastosowanie do zjednoczeń budownictwa, grupujących przedsiębiorstwa przemysłowe.

2. Przy organizowaniu kontroli jakości w przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 1, należy kierować się odpowiednimi wytycznymi branżowymi (§ 1, pkt 2) dostosowanymi do profilu produkcyjnego tych przedsiębiorstw.

Rozdział II

Kontrola jakości w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych

§ 6. Dyrektorzy przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz dyrektorzy zjednoczeń grupujących przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zobowiązani są do zapewnienia kontroli jakości produkcji zgodnie z wytycznymi w sprawie organizacji i zakresu działania kontroli jakości w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych stanowiącymi załącznik do zarządzenia.

§ 7. Dyrektorzy zjednoczeń wydadzą, stosownie do potrzeb, szczegółowe wytyczne w sprawie organizacji kontroli jakości produkcji w przedsiębiorstwach zgrupowanych w tych zjednoczeniach dostosowując przepisy wytycznych, o których mowa w § 6, do warunków techniczno-organizacyjnych zjednoczeń i przedsiębiorstw.

§ 8. Dyrektorzy: Instytutu Techniki Budowlanej oraz Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa zapewnią zjednoczeniom budownictwa niezbędną pomoc w rozwiązaniu zagadnień związanych z jakością produkcji budowlano-montażowej.

Rozdział III

Postanowienia końcowe

§ 9. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 207 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 października 1961 r. w sprawie organizacji kontroli jakości produkcji w przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 18, poz. 86),
2) zarządzenie nr 186 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 czerwca 1965 r. w sprawie organizacji kontroli jakości produkcji oraz unowocześnienia wyrobów produkowanych przez przedsiębiorstwa przemysłu materiałów budowlanych.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1971 r.

MINISTER
A. Giersz

Załącznik do zarządzenia nr 6 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 stycznia 1971 r.

Wytyczne w sprawach organizacji i zakresu działania kontroli jakości w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych

1. Organizacja służb kontroli jakości powinna zapewniać stałą poprawę oraz dalsze podnoszenie poziomu jakości produkcji budowlano-montażowej.
2. Schemat organizacyjny służb kontroli jakości produkcji budowlano-montażowej w poszczególnych przedsiębiorstwach dostosowanych do specjalizacji i zakresu działania przedsiębiorstw ustalają dyrektorzy tych przedsiębiorstw, po uzgodnieniu sprawy z właściwymi zjednoczeniami.
3. Zakres działania służb kontroli jakości powinien obejmować w szczególności:
   1) na szczeblu zjednoczeń:
   — opracowywanie kierunków dalszej poprawy jakości produkcji budowlano-montażowej,
   — koordynację i kontrolę funkcjonowania służb kontroli jakości w zgrupowanych jednostkach,
   — sporządzanie okresowych analiz stwierdzonych wad i operatywne podejmowanie stosownych środków zaradczych,
   2) na szczeblu przedsiębiorstw:
   — bieżącą kontrolę stosowanych na budowie materiałów i jakości robót budowlanych i montażowych,
   — współudział w dokonywaniu oceny jakości obiektów budowlanych, przed zgłoszeniem ich gotowości do odbioru,
   — nadzór nad terminowym usuwaniem wad stwierdzonych w trakcie działania komisji odbioru oraz ich usuwaniem w okresie rękojmi,
   — dokonywanie okresowych analiz stwierdzonych wad i operatywne stosowanie środków zaradczych,
   — kontrolę niezbędnego współdziałania przy realizacji robót z placówkami naukowo-badawczymi i badawczymi oraz z jednostkami projektowania.
4. Wykonawcy robót budowlanych i montażowych, niezależnie od kontroli dokonywanej przez służbę kontroli jakości, zobowiązani są do organizowania i stosowania systemu samokontroli, a w szczególności do:
   — sprawdzania przez pracowników wykonywanych przez siebie prac oraz usuwania wad i zapobiegania im,
   — stwierdzania jakości przyjmowanych robót i elementów,
   — spowodowania usunięcia wad przed przystąpieniem do dalszej produkcji.

   Obowiązek samokontroli dotyczy wszystkich pracowników, (robotników, brygadzistów, majstrów, kierowników robót, kierowników budów itp.).
5. Przy realizacji inwestycji w systemie generalnego realizatora, służby kontroli jakości powinny równocześnie wykonywać funkcje nadzoru technicznego.
6. Podstawę oceny jakości robót budowlanych i montażowych, oraz wyrobów stosowanych na budowie, stanowią w szczególności:
   — normy państwowe,
   — normy branżowe i zakładowe,
   — warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych i montażowych,
   — dokumentacja techniczna.
7. Zapisy dotyczące kontroli jakości powinny być dokonywane w dzienniku budowy.
8. W wypadku stwierdzonych wad wynikających z niedopełnienia obowiązków służbowych pracowników, służba kontroli jakości powinna wystąpić do dyrektora jednostki z wnioskiem o zastosowanie przewidzianych prawem sankcji oraz o podjęcie działania mającego na celu usunięcie uchybień.
9. Dyrektorzy zjednoczeń i przedsiębiorstw zapewnią niezbędne warunki niezależności działania służby kontroli jakości.
10. Niniejsze ustalenia nie zwalniają kierownika budowy, kierownika robót i majstra od odpowiedzialności za właściwe wykonywanie ich obowiązków określonych w ustawie z dnia 31 stycznia 1961 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91) i w przepisach wykonawczych do tej ustawy.

2.

ZARZĄDZENIE NR 8

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 5 lutego 1971 r.

w sprawie świadectw ukończenia technikum zawodowego dla pracujących (przyzakładowego) i świadectw dojrzałości

(znak: KA-3/71)

Na podstawie art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do stosowania w technikach zawodowych dla pracujących (przyzakładowych) resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwanych dalej „technikami”:

1) przepisy zarządzenia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 6 listopada 1970 r. w sprawie świadectw ukończenia szkoły średniej i świadectw dojrzałości (Dz. Urz. Min. Ośw. i Szk. Wyż. Nr B-11, poz. 77), z tym że kontrolę nad organizacją i przebiegiem egzaminów dojrzałości (§ 35 ust. 1 załącznika) sprawują ponadto:
   — delegaci Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych we wszystkich technikach,
   — delegaci zjednoczeń w technikach podległych zjednoczeniom;
2) wytyczne stanowiące załącznik do zarządzenia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 1970 r. w sprawie wytycznych do pracy końcowej uczniów technikum (li-

ceum) zawodowego (Dz. Urz. Min. Ośw. i Szk. Wyż. Nr B-11, poz. 88).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1971 r.

MINISTER
A. Giersz

3.

PISMO OKÓLNE NR 1

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 4 lutego 1971 r.

w sprawie zmiany zasad ewidencji i kalkulacji kosztów produkcji podstawowej przedsiębiorstw budowlano-montażowych

(znak: EF-7/D-3401/71)

Na podstawie § 2 zarządzenia nr 66 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 grudnia 1969 r. w sprawie zasad ewidencji i kalkulacji kosztów produkcji podstawowej przedsiębiorstw budowlano-montażowych wprowadza się następujące zmiany w wytycznych, stanowiących załącznik do zarządzenia:

1) w cz. I. Ewidencja analityczna kosztów produkcji budowlanej i montażowej:

a) w ust. 1 w komentarzu do pozycji 500/7 „koszty nieprodukcyjne" po wyrazach „oraz koszty przerzutów materiałów" dodaje się wyrazy „i niezawinione niedobory materiałów, z wyjątkiem mających charakter strat losowych, pomniejszone o nadwyżki ujawnione w magazynach",

b) w ust. 3 skreśla się lit. d,

c) w ust. 4 w zdaniu przedostatnim wyrazy „i sprzętu" zastępuje się wyrazami „oraz sprzętu i transportu";

2) w cz. II. Roboty w toku:

a) w ust. 1 symbol Rps zastępuje się symbolem Rks,

b) w ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu: „W miesiącach styczniu i lutym koszt robót w toku można ustalać przy zastosowaniu rzeczywistego wskaźnika poziomu kosztów obliczonego za rok ubiegły",

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W 1971 r. na wartość robót w toku na koniec okresu sprawozdawczego składa się:

1) rozliczona pomiędzy jednostki kalkulacyjne niezmienna aż do zakończenia i zafakturowania robót, ustalona ich wartość na kartach jednostek kalkulacyjnych na dzień 31 grudnia 1970 r.

2) wartość robót wykonanych w 1971 r. (kontynuowanych i rozpoczętych po dniu 1 stycznia 1971 r.) obliczona odrębnie dla każdej jednostki ewidencyjnej, przy zastosowaniu rzeczywistego wskaźnika poziomu kosztów według wzoru:

$$Wr_{71} = \frac{Pk \times 100}{Ps}$$

gdzie:

Wr_{71} — wskaźnik rzeczywistego poziomu kosztów produkcji budowlanej i montażowej wykonanej w 1971 r.,

Pk — koszt produkcji budowlanej i montażowej jednostki ewidencyjnej za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego (bez kosztów nieprodukcyjnych ujętych w poz. 500/7),

Ps — wartość według obowiązujących od dnia 1 stycznia 1971 r. cen kosztorysowych produkcji budowlanej i montażowej wykonanej w okresie po dniu 1 stycznia 1971 r. do końca okresu sprawozdawczego.

Koszty robót wykonanych po dniu 1 stycznia 1971 r. ujmuje się na nowych kartach jednostek kalkulacyjnych i ewidencyjnych. Na kartach tych, obok kosztu robót, ewidencjonuje się w końcu każdego okresu sprawozdawczego wartość kosztorysową robót wykonanych po dniu 1 stycznia 1971 r.";

3) w cz. VI. Koszty ogólne:

a) w ust. 1 w komentarzu do pozycji:

— 552/5 „zużycie sprzętu budowlanego" po wyrazach „użytkowanych na budowie" dodaje się wyrazy: „agregatów grzewczych, elektrycznego wyposażenia placów budów i elektrycznych narzędzi rzemieślniczych".

— 552/7 „koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych" — w drugim akapicie po wyrazach „ryczałty i koszty zakwaterowania" dodaje się wyrazy „w tym również wynik na gospodarce hotelowej" oraz skreśla się ostatni akapit;

b) w ust. 4 wprowadza się pozycję analityczną 553/9 w brzmieniu:

„553/9 „koszty usług działalności bytowej"

— okresowe wyniki finansowe działalności związanej z prowadzeniem przez przedsiębiorstwa zakładowych domów mieszkalnych, przyzakładowych szkół zawodowych, internatów, stołówek, bufetów, ośrodków służby zdrowia, gospodarki rolnej i zakładów usługowych oraz wydatki na stypendia fundowane z wyjątkiem dopłat do posiłków regeneracyjnych ujętych w poz. 552/6 i wyników na gospodarce hotelowej ujętych w poz. 552/7"; dotychczasową pozycją 553/9 „pozostałe koszty zarządu" oznacza się jako pozycję 553/10.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
J. Gniewaszewski

4.

OBWIESZCZENIE

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 stycznia 1971 r.

w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskich Norm dotyczących: cementu portlandzkiego, cementu hutniczego i żużla wielkopiecowego

(znak: TE8-0525/71)

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) zostało udzielone przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego pismem z dnia 16 stycznia 1971 r. znak: DT4-034-232 zezwolenie na odstąpienie od postanowień niżej wymienionych norm:

1) PN-69/B-30000 „Cement portlandzki" — w zakresie zawartości MgO, której się nie określa pod warunkiem użycia do produkcji cementu marki 250 klinkieru o zawartości MgO nie więcej niż 5%;
zezwolenie dotyczy Cementowni Szczakowa i ważne jest do dnia 31 grudnia 1972 r.,

2) PN-64/B-30005 „Cement hutniczy" — w zakresie pkt 6; odstępstwo polega na dopuszczeniu zawartości MgO w cemencie nie więcej niż 7%;
zezwolenie dotyczy Cementowni: Nowa Huta, Chełm, Pokój, Rudniki, Warszawa, Warta i ważne jest do dnia 31 grudnia 1971 r.,

3) PN-62/B-23002 „Żużel wielkopiecowy granulowany do produkcji cementu" — w zakresie pkt 2.2.1; odstępstwo polega na dopuszczeniu w żużlu wielkopiecowym gatunku C zawartości MgO nie więcej niż 9% z tym, że zawartość fazy szklistej wy-

niesie nie mniej niż 80%. Sposób oznaczania fazy szklistej zostanie ustalony na zasadzie porozumienia między Zjednoczeniem Przemysłu Cementowego a Hutą im. Lenina.

Zezwolenie dotyczy Huty im. Lenina i ważne jest do dnia 31 grudnia 1971 r.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. **Cz. Cywiński**

5.

OBWIESZCZENIE
NACZELNEGO DYREKTORA ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU KRUSZYW I SUROWCÓW MINERALNYCH

z dnia 9 listopada 1970 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(znak: NS-620/70)

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 13, poz. 83) zostały wyróżnione w dniu 16 października 1970 r. przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych wspólnie z Przewodniczącym Prezydium Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" następujące osoby:

Białas Kazimierz s. Franciszka, Ciężarek Stanisław s. Franciszka, Dulian Józef s. Jana, Gdowski Jan s. Leona, Gdowski Leon s. Jana, Głowacki Władysław s. Walentego, Gosztyła Stanisław s. Kazimierza, Hałas Ignacy s. Wojciecha, Jankowski Adam s. Floriana, Malec Jan s. Jana, Nasiadka Edward s. Hieronima, Niedojadło Stanisław s. Józefa, Padło Edward s. Wiktora, Padło Władysław s. Pawła, Stawarz Stanisław s. Władysława, Szczepański Krzysztof s. Jana, Śnieg Ryszard s. Stefana, Wróblewski Stanisław s. Stanisława, Załuski Stefan s. Władysława.

NACZELNY DYREKTOR ZJEDNOCZENIA
PRZEMYSŁU KRUSZYW I SUROWCÓW MINERALNYCH
B. Neumann

Redakcja:
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 w. 585
Wydawca:
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75
INDEKS 35711

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, W-wa. 22 000. Zam. 494/71. U-34. **Cena zł 2,—**